

ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-21

השופט אליהו ביתן
יושב ראש ועדת הבחירות האזורית באר שבע

תר"מ 229/21

ד"ר שלמה סויסה

העותר:

נגד

מר תומר גלאם- ראש עיריית אשקלון
עיריית אשקלון

המשיבים:

עתירה לצו מניעה לפי חוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959

החלטה

1. העתירה שבפני נסובה על פרסום שלטי חוצות שונים בתחום העיר אשקלון שהחתימה המתנוססת עליהם הינה "תומר גלאם, ראש העיר וחברי המועצה". העותר טוען כי פרסום שמו ותוארו של המשיב 1 על השלטים מהווה הפרה של סעיף 2א לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959, ומבקש להורות למשיבים להסיר את השלטים ולהימנע מפרסומים דומים בעתיד.
2. המשיבים טוענים, כי הפרסומים בשלטי החוצות הם פרסומים שגרתיים, הכוללים מידע חיוני לציבור; פרסומים כאלה מקובלים ברשויות שונות ברחבי הארץ; אין בפרסומים הבלטה של ראש העיריה על פני יתר חברי מועצת העיר; מועד הבחירות הבאות רחוק מאוד; ואין לראות בפרסומים כתעמולת בחירות.
3. סעיף 2א לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן "החוק" או "חוק דרכי תעמולה"), קובע - "לא ייעשה שימוש, בקשר עם תעמולת בחירות, בכספים או בנכסים מוחשיים או בלתי מוחשיים של גוף מבוקר... ולא יעשה שימוש כאמור במקרקעין או במטלטלין המוחזקים למעשה על ידי גוף או תאגיד כזה, למעט שימוש כמפורט להלן..."

עמוד 1 מתוך 7

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 9195015 العنوان: مجمع بن-غوريون, أورشليم القدس, 9195015
טלפון هاتف: 02-6753407, פקס فاكس: 02-5669855 دוא"ל البريد الإلكتروني: VadatB@knesset.gov.il

אתר האינטרנט الموقع www.bechirot.gov.il

4. בענייננו, אין חולק שהפרסומים נושא העתירה נעשו ומומנו על ידי עיריית אשקלון, שהיא "גוף מבוקר" כמשמעותו בסעיף 2 לחוק, ושלא מתקיימים כאן החריגים הקבועים בסעיף 2 לחוק. השאלה היחידה הדורשת הכרעה הינה, האם יש לראות בפרסומים אלה "תעמולת בחירות".
5. באופן כללי, ישנם ביטויים שמובנם הלשוני מוגדר וחד משמעי, והפרשנות המילולית שלהם ממצה את משמעותם והיא גם הפרשנות המשפטית שלהם. אולם, במקרים רבים הביטויים הרלוונטיים סובלים פרשנויות לשוניות שונות או שהפרשנות הלשונית שלהם רחבה מדי או צרה מדי והיא אינה מספקת להגדרת הפרשנות המשפטית שלהם. במקרים כאלה יש לפעול בהתאם לכללי הפרשנות המשפטיים הידועים.
6. חוק דרכי תעמולה איננו מגדיר את הביטוי "תעמולת בחירות". מבחינה לשונית, ביטוי זה כולל כל מעשה גלוי שיכולה להיות לו השפעה כלשהי – חיובית או שלילית - על הציבור בקשר לבחירות. (ראה והשווה בג"ץ 869/92, 931/92, ניסים זילי נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השלוש-עשרה ואח' (פד"י מו(2) 692) (להלן: (בג"ץ זילי"))
- הגדרה זו כללית ורחבה ביותר ואם האיסור לעשות שימוש בנכסי ציבור בקשר לתעמולת בחירות, הקבוע בסעיף 2 לחוק, יפורש על פיה, ראשי רשויות מקומיות לא יוכלו למלא את תפקידם. שכן, כל פעולה שלטונית, כמו הקמת גינה ציבורית, פתיחת גן ילדים, ניקוי רחובות העיר, הפעלת שירות ציבורי חדש וכיוב', היא בעלת פוטנציאל השפעה על הציבור בקשר לבחירות הבאות וככזו היא נכללת בהגדרה הלשונית של הביטוי "תעמולת בחירות". ברור שאין כל הגיון בהטלת איסור לבצע פעולות כאלה מהטעם של ניצול משאבי הציבור לתעמולת בחירות, וברור שיש לצמצם את משמעות הביטוי כך שיכללו בו רק אותם מעשים פסולים של שימוש בנכסי ציבור לתעמולת בחירות.
7. על מנת לעמוד על המשמעות המשפטית של הביטוי "תעמולת בחירות" בחוק דרכי תעמולה, יש להתחקות אחר התכליות השונות של החוק ולקבוע את נקודת האיזון ביניהם.
8. בבג"ץ זילי, בית המשפט העליון נדרש לשאלת פרשנות המושג "תעמולת בחירות" בקשר עם שידורי הטלוויזיה, וקבע בהקשר לכך, כי התכלית הסובייקטיבית של החוק הינה, הטלת מגבלות על דרכי תעמולה כדי להבטיח חופש בחירה ומניעת השפעה בלתי הוגנת על הבוחר ויצירת שוויון בין המפלגות בניסיון להגיע אל הבוחר. באשר לתכליות האובייקטיביות של החוק, נקבע כי הן נוגעות לעקרון חופש הביטוי ולעקרון השוויון, אשר בקשר אליו נאמר כי -
- "עיקרון זה חל לעניין כל היחסים בין בני האדם. הוא חל במיוחד במאבק הבחירות. משמעותו הבסיסית הינה, כמובן, כי לכל אחד יהיה קול אחד. משמעותו הנוספת היא, כי לכל מתחרה יהיה שוויון בסיכויים בהתמודדות על קולו של הבוחר (ראה בג"ץ 98/69 [20]). "שוויון הסיכויים משמעותו שוויון ההזדמנות והסיכויים בין כל הרשימות כולן, המתחרות בבחירות, בין לבין עצמן. על-כן יש להשיג שוויון הסיכויים בין רשימה גדולה לבין רשימה קטנה; בין רשימה, המיוצגת בכנסת היוצאת, לבין רשימה, שאינה מיוצגת בכנסת היוצאת" (בג"ץ 246/81, [21]260, בעמ' 11). בהתייחסו לחוק דרכי תעמולה ציין השופט בך בבג"ץ 524/83 [8], בעמ' 95: "אחת המטרות המונחות ביסודה של הוראת חוק זו, המונעת 'תעמולת בחירות' בלתי מותרת בתקופה

מסוימת לפני הבחירות, הינה למנוע מתן עדיפות בלתי הוגנת למועמד אחד על יריביו ולמנוע פגיעה בעקרון השוויון."

9. מטבע הדברים, תכליות חופש הביטוי והשוויון, מתנגשות זו בזו. ערך חופש הביטוי יכול לפגוע בערך השוויון וערך השוויון יכול לפגוע בערך חופש הביטוי, ויש למצוא את נקודת האיזון ביניהם. בענין זילי, בית המשפט קבע כי האיזון בין התכליות האמורות מחייב צמצום המונח "תעמולת בחירות" כך שהוא יחול רק על ביטוי "שהאפקט הדומיננטי שלו הוא בהשפעתו על הבוחר ושאינו לו אפקט דומיננטי אחר, כגון אפקט אמנותי. על-כן, שידור שיש לו ערך חדשותי, אין לראות בו תעמולת בחירות, שכן ערכו הדומיננטי אינו בהשפעה על הבוחר, אלא במסירת מידע חדשותי לכול...". ואישר את החלטת יו"ר ועדת הבחירות שקבעה כי "תעמולת בחירות" היא -
"...כל שידור שעיקר עניינו או אופיו השפעה על הבחירות, או העשוי להתפרש על-ידי הצופה ככזה, וכן כל שידור שעיקר עניינו יצירת אהדה, או הסתייגות, כלפי גופים או אנשים המתמודדים בבחירות...".

10. בית המשפט ציין שיקולים מסוימים מנחים, היכולים לסייע בהכרעה בשאלה האם פרסום מסוים מהווה תעמולת בחירות אסורה, אולם הוסכם על הכל שבסופו של דבר הענין צריך להיות מוכרע בהתאם לעובדות הספציפיות של כל מקרה.

הנשיא שמגר הביע את עמדתו בצורה קצרה וקולעת ואמר בין היתר –

"לדידי, יש לטפל במחלוקות עתידיות בכגון דא, היכולות להתעורר על-אף הנחיות ומבחני עזר, לאור עובדותיהן הספציפיות. המגמה של שמירה על האיזון הנאות בין עקרון חופש הביטוי מזה לבין עקרון השוויון וההגינות מזה היא רצויה ונאותה".

11. עניינו שונה מזה שנדון בבג"ץ זילי, אולם הכללים הפרשניים ועקרונות היסוד החלים על שני המקרים דומים.

תכלית האיסור הקבוע בסעיף 2א לחוק הינה, הבטחת בחירות שוויוניות ומניעת יתרון בלתי הוגן למועמד שמשאבי הציבור זמינים לו. ביסוד תכלית זו עומדים עקרונות היסוד של שוויון וחובת ההתנהלות הראויה של בעלי תפקידים ציבוריים.

הדברים הבאים, שנאמרו מפי כב' השופטת פרוקצ'יה בתר"מ 2/19 פיינשטיין נ' מלול, מ"מ ראש העיר רחובות, מבהירים את הענין בצלילות מדויקת –

"האיסור לעשות שימוש בנכסי הציבור לצורך תעמולת בחירות הוא בעל משמעות מהותית ורבת חשיבות להגנה על כללי היסוד של חופש בחירות ושוויון הליך הבחירות, שלהם מימד חוקתי במשטר דמוקרטי. הוא מבטא את רעיון היסוד כי התמודדות בבחירות חופשיות צריכה לחתור, ככל האפשר, בין היתר, לשוויון האמצעים ויכולת הנגישות לבוחר, שיובטחו לכל המתמודדים. מתן אפשרות למתמודד בבחירות לעשות שימוש בנכסי ציבור, אליהם יש לו נגישות מיוחדת מכח התפקיד אותו הוא ממלא בפועל, פוגע פגיעה ממשית בערך השוויון בבחירות, בהפלותו לטובה

עמוד 3 מתוך 7

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 9195015 العنوان: مجمع بن-غوريون, أورشليم القدس, 9195015
טלפון هاتف: 02-6753407, פקס فاكس: 02-5669855 דוא"ל البريد الإلكتروني: VadatB@knesset.gov.il

אתר האינטרנט الموقع www.bechirot.gov.il

את המתחרה, המכהן במשרה שלטונית עובר לבחירות. פן נוסף של האיסור נובע מהצורך למנוע שימוש בנכסי ציבור למטרת קידום עניינו האישי של מתמודד, שלא לשמו נועדו נכסים אלה שבידי הרשות מלכתחילה".

12. תעמולת בחירות יכולה להתבטא באופנים שונים. היא יכולה להיות ברורה וישירה, ויכולה להיות עקיפה ונסתרת. לעיתים היא באה לביטוי בעצם המעשה או הפרסום ולעיתים המעשה והפרסום כשלעצמם אינם בגדר תעמולת בחירות אסורה אלא שייחוס המעשה או ציון שמו של מי שמכהן בתפקיד ציבורי בפרסום הם המהווים שימוש פסול בנכסי הציבור בקשר לתעמולת בחירות.

13. מטבע הדברים, תיזמון הפעולה הנבחנת הוא בעל משמעות. ככל שמתקרבים ליום הבחירות, הרצון של המועמדים לבחירה להשפיע על הבוחרים ממשי יותר, ועל כן התנהלותם הרלוונטית לענין נבחנת תחת הנחה זו ומופעלים עליה כללים רגולטוריים מחמירים יותר. ואולם, אין זה אומר שפעולה המתבצעת בריחוק ממועד הבחירות אינה יכולה להוות תעמולת בחירות אסורה (ראה והשווה תר"מ 241/20 ד"ר דרור לדרמן נ' עו"ד יקיר שינדלר, חבר מועצת עיריית קרית גת, מיום 4.1.15 – במיוחד הסיפא לפסקה 7).

14. בשונה משורת כללים ואיסורים אחרים הקבועים בחוק דרכי תעמולה, החלים רק בתקופות מוגדרות לפני מועד הבחירות, האיסור על שימוש בנכסי ציבור לתעמולת בחירות חל בכל זמן ואיננו תלוי, עקרונית, במועד הבחירות. (ראה למשל תר"מ 22/19 זיו ליבר נ' אפרים זרעי - ראש המועצה המקומית כפר יונה, מיום 30.1.13)

15. ההנחה הכללית הינה שראש רשות מכהן מעונין לשוב ולהיבחר בבחירות הבאות ושמטבע הדברים יש לו ענין לפעול במהלך תקופת כהונתו באופן שישפיע על התושבים לשוב ולבחור בו.

16. כאשר בוחנים האם פרסום מסוים הוא בבחינת תעמולת בחירות אסורה, יש לבדוק את פרטי הפרסום - תכנון, המרכיב הדומיננטי שלו, החשיבות בהבאתו בצורה המסוימת לידיעת הציבור, ועיתויו.

17. בענייננו, בכל אחד מהשלטים המדוברים נכתב נוסח דומה – "תקציב 2019 לשירותך, ב... (וכאן מופיע התחום - "בתעשייה ובתעסוקה"; "בחינוך"; "בתרבות"; "ברווחה"; וכו')". בתחתית כל אחד מהשלטים מופיע הכיתוב "תומר גלאם ראש העיר וחברי המועצה". ובשלט מסוים, המוצב במקום אחד, כתוב "כאן מתבצעות עבודות פיתוח וסלילת כביש היציאה הצפונית החדש" ובתחתיתו חתום "תומר גלאם, ראש העיר וחברי המועצה".

18. קשה לומר ששלטי החוצות מציגים תוכן אינפורמטיבי חיוני לציבור, שכן למעשה אין בהם תוכן של ממש. לא מצוין בהם מהו היקף התקציב שנקבע לכל תחום, או האם קיים גידול בתקציב המיועד לאותו תחום ביחס לתקציב הקודם שלו, או כל פרט אינפורמטיבי אחר. מנגד, אין לומר שהשלטים חסרי כל הקשר אינפורמטיבי, שכן ניתן לראות בהם הצגת מידע לפיו התקציב נועד לקדם תחומים שונים, לטובת כלל הציבור - הגם שאמירה זו היא טריוויאלית ואין בה כל רבותא. ואילו השלט בדבר סלילת הכביש, מציג מידע לציבור בדבר העבודות והסלילה המתבצעות בכביש.

19. הכלל הוא, שפרסומים רגילים – שאינם כוללים תעמולת בחירות מובהקת- המתבצעים בשגרת הפעולה של הרשות, בריחוק מתקופת הבחירות, אינם נחשבים כ- "תעמולת בחירות". תוכן הפרסומים בענייננו איננו בבחינת תעמולת בחירות מובהקת. משכך, ובהתחשב במועד הפרסומים, המרוחק מאוד מתקופת הבחירות הבאה, אין מקום לקבוע שפרסום השלטים כשלעצמו מהווה שימוש בנכסי ציבור בקשר לתעמולת בחירות, כמשמעות הדברים בסעיף 2א לחוק דרכי תעמולה.
20. הטענה העיקרית כאן איננה מוכוונת לתוכן הפרסומים אלא לכך ששמו ותוארו של המשיב 1 מתנוססים על כל שלט ושלט. המשיבים לא הציגו הסבר משכנע לצורך בהצגת שמו ותוארו של המשיב 1 על גבי השלטים. טענותיהם היו ש- "כך כולם עושים" וש- "ראש העיר לא צריך להסתיר את עצמו" "ולא צריך להתבייש בשמו או בפעולתו".
- בכל הכבוד טענות אלה לאו טענות הן. ראש העיריה אינו נדרש להסתיר את עצמו או להתבייש בשמו, אך גם אין כל סיבה ששמו יתנוסס על כל שלט בעיר. מי שמפרסם את ההודעות האלה לציבור היא "העיריה" ושמה הוא שצריך להופיע עליהן.
21. סוגיית הצגת שמו ותוארו של ראש רשות מקומית על שלטים שהרשות מפרסמת, נידון מספר פעמים על ידי יושבי ראש ועדות בחירות בהקשר לסעיף 2א לחוק דרכי תעמולה. הקו הכללי המסתמן מהחלטות שניתנו הוא שפרסום כזה איננו ראוי.
- בתר"מ 30/19, פארג' בוארון נגד דרור אהרון, ראש מועצת גן יבנה, קבע כב' השופט אליקים רובינשטיין את הדברים הבאים –
- "על פני הדברים, מתקשה אני מאוד להלום פרסום שמו של ראש המועצה על גבי שילוט מטעמה של המועצה, גם אם מדובר בשילוט בעל אופי אינפורמטיבי..."
- בתר"מ 27/19, סיעת הליכוד במועצת העיר קרית גת נגד מר אבירם דהרי, ראש עיריית קרית גת –
- "מתקשה אני להלום את הטענה, כי פרסום שמו ותמונתו של ראש העיריה על גבי שילוט חוצות מטעמה של העיריה, אינו נושא "אבק תעמולה", וזאת גם אם מדובר בשילוט בעל אופי אינפורמטיבי או כזה הנושא מסרים ציבוריים... הפרסומים שצורפו לבקשה מעוררים, למצער, ספק, וכאמור גם לעמדת המשיבים מקום בו קיים ספק יש להימנע מפרסום."
- ובתר"מ 22/19 זיו ליבר נגד אפרים דרעי, ראש המועצה המקומית כפר יונה –
- "אשר לשילוט; הבקשה התייחסה לשילוט מטעמה של המועצה, כגון שלטי "צאתכם לשלום", "סעו בזהירות".. וכיוצא באלה. בהעמדת שלטים אלה כשלעצמם אין כל פסול. ואולם, המבקש מלין על ציון שמו של ראש המועצה על גבי שלטים אלה. עיון בתגובת המועצה אינו מגלה, בכל הכבוד, טעם לציון שמו של המשיב על גבי אותם שלטים. טענותיה של המועצה, כי הדבר מקובל ברשויות שונות וכי השילוט אינו נושא את תמונתו של המשיב, אינן מצדיקות את ציון שמו על גבי השילוט.. כאמור, תכליתו של סעיף 2א לחוק דרכי תעמולה היא שמירה על השוויון ומניעת

הפליה לטובה של מתחרה המכהן בתפקיד ציבורי. העובדה כי המשיב הוא ראש המועצה המכהן אינה צריכה ליתן לו יתרון על-ידי שימוש במשאבים מעבר למה שניתן לו ממילא על-ידי עצם כהונתו בתפקיד".

הדברים שנאמרו בתר"מ 21/19 עו"ד נפתלי גרוס נגד יהודה בן חמו, ראש עיריית כפר סבא ואח', בנוגע לפרסום שמו ותמונתו של ראש העיריה על גבי שלט המודיע על החלטת העיריה לשפץ את היכל התרבות, מתאימים ככפפה ליד לענין פרסום שמו של המשיב 1 על השלט המודיע על סלילת כביש היציאה הצפונית באשקלון -

"כפי שאין זה הולם, כי שמו של שר התחבורה יופיע בגאון על שלטי חוצות בכבישים בהם מדווח על עבודות בהן עוסקת החברה הלאומית לדרכים, גם אם הדבר אירע בימי כהונתו ובאחריותו המיניסטריאלית, כך אין זה ראוי, כי שמו של ראש העיריה יופיע על שלט המודיע לציבור על שיפוץ שנערך בהיכל התרבות. עבודות השיפוץ אינן נעשות מטעם המשיב 1 ולא מכספו האישי; מדובר בפרויקט שנעשה מטעם העיריה, ובמימון ציבורי. סבורני, כי פרסום שכזה נוגד את החוק והנחיות היועץ, ואין לו הצדקה מטעמי המידע לציבור, היכול להינתן בלא קישוט של תמונת ראש העיריה...."

"פרסום בדבר ביצוע עבודות בניה לצד תמונתו או שמו של שר או ראש עיר, מתאים לסוגי ממשל אחרים בתבל... מדובר לכל הפחות בתעמולה עקיפה המנוגדת לתכלית השיוויונית שזכרה מעלה, ולפיכך יש להורות על הסרתה."

22. בענייננו, אמנם העובדה שהבחירות הבאות צפויות להתקיים רק בעוד מספר שנים מקשה, אינטואיטיבית, בשל מרחק הזמן מהבחירות, לראות בפרסום שמו ותוארו של המשיב 1 על שלטי החוצות כמעשה של "תעמולת בחירות", הפוגע בשוויון באפשרות החשיפה בפני הבוחרים, בין ראש העיריה המכהן למועמדים אחרים - שמטבע הדברים בשלב זה זהותם טרם ידועה - ואולם, מיתוג של פלוני בתודעה הציבורית כמועמד ראוי לבחירות הבאות אורך זמן, ומי שיכול לפעול בכיוון זה מוקדם ככל האפשר קונה לעצמו יתרון בבוא העת, והתפיסה לפיה הפעילות לקראת הבחירות הבאות מתחילה כבר ביום שלאחר הבחירות הקודמות, שרירה וקיימת, כך שריחוק הזמן מהבחירות איננו שולל את הצורך בשמירה על עקרון השוויון בין המועמדים הפוטנציאלים. ובנוסף, הדגש בענייננו ממוקד בחובה המוטלת על נבחרי הציבור להתנהל על פי אמות מידה של תקינות והוגנות ולהימנע משימוש במשאבי ציבור, גם אם באופן נלווה, לתועלתם האישית שאין בה כל תועלת לציבור.

23. הצפת העיר בשלטים מטעם העיריה עליהם מתנוסס שמו של ראש העיריה, מעוררת אי נוחות רבה, וכדברי כב' השופט רובינשטיין, מתאימה למשטרים אחרים. אין בכך כל צורך ציבורי וככלל יש להימנע מכך.

24. אין זה אומר ששמו של ראש העיריה איננו יכול להופיע על אף הודעה לציבור. בנסיבות מסוימות, ובאופן מידתי, הדבר אפשרי. כך למשל, נראה לי סביר שהעיריה וראש העיריה יוכלו לפרסם שלטי ברכה לתושבים לרגל מאורע חגיגי נקודתי, שלטי חיזוק בתקופות מאתגרות, וכיוצא באלה עניינים. שכל ישר, מידתיות וטעם טוב, יתנו הדרכה נכונה בענין, ואולם, נקודת המוצא היא הימנעות מהכללת שמם או תוארם של נבחרי ציבור כחתומים על הודעות ופרסומים מטעם הרשות. כך יאה וכך נאה.

25. לסיום, לא למותר לציין את דעתו של מבקר המדינה בנושא, שהובעה בדו"ח שלו לשנת 2014 על הביקורת בשלטון המקומי, לפיה –

"הוספת שמו, חתימתו או תמונתו של ראש הרשות המקומית להודעות שמפורסמות בכל עת מטעם הרשות אין בה בדרך כלל כדי להוסיף מידע חיוני לציבור; לעומת זאת, עשוי להיות בה ערך תעמולתי מובהק."

ואת המלצתו למשרד הפנים –

"לבחון את האפשרות להנחות את הרשויות המקומיות לפעול דרך קבע לכך שכל פרסום מידע וכל שי שיוענק כדין מטעם הרשות יישאו את שמה של הרשות המקומית בלבד, ולא יכללו את שמו, חתימתו או תמונתו של ראש הרשות. זאת יש לעשות בכל עת וללא קשר למועד הבחירות, על מנת למנוע הקניית יתרון תעמולתי פסול לראש הרשות על פני שאר המתמודדים לתפקיד; וכן, על מנת להבטיח שגם בתקופה שאינה תקופת בחירות יהיה ברור כי מדובר בפעולות ובמתנות של הרשות המקומית, הממומנות מהקופה הציבורית, ולא של ראש הרשות עצמו, ואינן ממומנות מכספו הפרטי."

בכל הכבוד והענווה אני מצטרף בחום להמלצה זו.

26. נוכח כל האמור, אני קובע כי פרסום שמו ותוארו של המשיב 1 על שלטי החוצות מושא העתירה ועל השלט המודיע על סלילת הכביש, מפר את הוראת סעיף 2א לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959.

27. בהתחשב בתכני הפרסומים השונים – שאינם כוללים תעמולת בחירות מובהקת - ובמועד הבחירות הבאות, ומתוך רצון לחסוך בהוצאות מיותרות לעיריה, אינני מורה על הסרה יזומה של שלטי החוצות מושא העתירה, ומחייב את המשיבים בהוצאות העותר על הצד המתון. על המשיבים למחוק את שמו ותוארו של המשיב 1 מהשלט המודיע על סלילת הכביש, תוך 5 ימי עבודה מיום הגעת ההחלטה אליהם. אני אוסר על המשיבים לפרסם את תמונת המשיב 1, שמו או תוארו, על פרסומים דומים של העיריה בעתיד.

כל אחד מהמשיבים ישא בהוצאות העותר בסך 5,000 ₪ (בסך הכל 10,000 ₪) ניתנה היום כ"ד אדר ב' התשע"ט, 31.03.19.

אליהו ביתן, שופט בית המשפט המחוזי באר שבע
יושב ראש ועדת הבחירות האזורית באר שבע

עמוד 7 מתוך 7

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 9195015 العنوان: مجمع بن-غوريون, اورشليم القدس, 9195015
טלפון هاتف: 02-6753407, פקס فاكس: 02-5669855 דוא"ל البريد الإلكتروني: VadatB@knesset.gov.il

אתר האינטרנט الموقع www.bechirot.gov.il